

København, den 20. juni 2013

**Sagsnr. 2010 - 1185/HCH/JML
1. advokatkreds**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har klager på vegne af X klaget over indklagede.

Sagens tema:

Klager har klaget over, at indklagede har tilsidesat god advokatskik i forbindelse med behandlingen af en inkassosag.

Datoen for klagen:

Klagen er oprindeligt modtaget i Advokatnævnet den 21. oktober 2010. Advokatnævnet afviste den 16. marts 2011 sagen, idet man fandt, at indklagede ikke havde handlet i strid med god advokatskik.

Klager anmodede ved brev af 28. november 2012 om, at sagen blev genoptaget.

Sagsfremstilling:

Sagen vedrører betaling for oprettelse og fornyelse af et domæne hos Y.

Ved faktura 142900 af 10. oktober 2005 opkrævede Y betaling for brug af domænet i perioden 6. oktober 2005 til 5. oktober 2006. Denne faktura blev betalt.

Den 31. august 2006 opkrævede Y ved faktura 159662 betaling for fornyelse af domænet for perioden 6. oktober 2006 til 5. oktober 2008. Denne faktura blev ikke betalt, og der blev fremsendt rykkerskrivelser af 13. marts, 16. maj, 28. juni og 29. august 2007. Da der ikke skete betaling, blev domænet lukket.

I november 2009 anmodede Z på X vegne om at domænet blev genoprettet, og Y fremsendte i den forbindelse den 18. november 2009 faktura 199627 til Y med opkrævning af ”restore fee” på 1.200 kr., samt 1.798 kr. som betaling for abonnement. I alt udgjorde kravet inklusiv moms 3.747,50 kr.

Fakturaen blev ikke betalt, og der blev udsendt rykkere den 26. januar og 18. marts 2010. Da der fortsat ikke skete betaling, blev domænet igen sat til udløb den 21. juni 2010, og sagen blev overdraget til inkasso den 29. juni 2010.

Den 30. juni 2010 skrev inkassobureauet V et inkassobrev til X. I brevet blev der opkrævet en hovedstol på 3.747,50 kr., renter på 178,60 kr., rykkergebyr på 100 kr., inkassogebyr på 100 kr. samt inkassoomkostninger på 850 kr., i alt 4.976,10 kr.

I brev af 15. juli 2010 til X opkrævede indklagede, Advokataktieselskabet A, 4.988,67 kr., idet der var påløbet yderligere renter. Af brevet fremgik bl.a. følgende:

” [...]

Modtager jeg ikke betaling eller et underskrevet forlig, senest 10 dage fra afsendelsen af nærværende brev, vil sagen blive fortsat med nødvendige retslige skridt hvilket kan påføre Dem yderligere omkostninger.

[...].”

Klager videresendte ved e-mail af 12. august 2010 til indklagede en e-mail af samme dato til Y.

Af e-mailen til indklagede fremgik bl.a. følgende:

”[...]

Vedhæftet til orientering brev til [Y].

Som det fremgår er formalia i [Y] rykkerskrivelser ikke overholdt. Som inkassoadvokat er det Deres pligt at undersøge dette. De bedes derfor bekræfte, at De ikke foretager Dem yderligere i sagen, samt at De ikke har krav på omkostninger.

Mht. et eventuelt mellemværende med [Y] klares det parterne imellem direkte, så snart [Y] fremsender den ønskede dokumentation.”

Af det nævnte brev til Y fremgik bl.a. følgende:

”[...]

Jeg har modtaget inkassobrev dateret 30/6/2010 fra [A] samt efterfølgende [indklagede] dateret den 15/7/2010.

Jeg kan ikke umiddelbart anerkende kravet, idet dette formodes at være forårsaget af en tidligere ikke betalt faktura vedrørende fornyelse af ovennævnte domænenavn, hvilket medførte umiddelbart lukning – og efterfølgende genåbning.

Jeg skal derfor bede [Y] om at tilstille mig kopi af den/de tidligere fremsendte faktura/fakturaer samt eventuelle fremsendte rykkere samt eventuelt varsel om lukning af domæne/domæner.

Jeg har kun faktura nr. 199627 af 18/11/2009 (samt rykkermeddelelse 1 samt 2) men ingen oplysninger om de underliggende forhold, herunder f.eks. ordrebekræftelser mv.

Jeg noterer bl.a.. at posten 'fornyelse af domæne [X]' optræder med samme dato og samme beløb, hvorfor der må være tale om dobbeltfakturering, da underliggende dokumentation ikke er modtaget.

Jeg har pr. telefon utallige gange rykket for disse oplysninger og er derfor noget overrasket over at modtage disse inkassooprævninger – tilmed fremsendt midt i en ferieperiode. Jeg bemærker i øvrigt, at rykkerskrivelserne ikke opfylder lovgivningens krav, hvorfor savel [A] samt [indklagede] ikke har opfyldt deres undersøgelsespligt, idet det udelukkende er disses ansvar, at der er varslet korrekt – de har dermed overtrådt gældende lovgivning.

[...].”

Indklagede bekræftede den 13. august 2010 modtagelsen af indsigelserne fra X og oplyste, at Y havde fået bemærkningerne tilsendt.

Y redegjorde herefter i en e-mail af 17. august 2010 til en af indklagedes medarbejder for forløbet frem til overdragelse af sagen til inkasso.

Af redegørelsen fremgik bl.a., at baggrunden for lukning af domænet i 2008 var, at ”kunden”, der efter oplysningerne til Advokatnævnet må formodes at være klager tidligere ægtefælle, oplyste til Y, at domænet blev benyttet af klager, og at han på grund af deres skilsmisse ikke ønskede at betale.

Af redegørelsen fremgik også, at domænet var blevet genoprettet i 2009, og at det i den forbindelse var blevet aftalt, at der skulle betales ”restore fee” samt abonnement fra den oprindelige bestilling af domænet, dvs. i 4 år, hvilket i fakturaen dog blev anført som to gange betaling af abonnement for perioden 3. november 2009 til 2. november 2011. Endelig fremgik det af redegørelsen fra Y, at det i rykkerskrivelserne til X var anført, at sagen ville blive overdraget til inkasso, hvis beløbet ikke blev betalt.

Ved brev af 24. september 2010 til X meddelte indklagede, at Y fastholdt kravet, og han fremsendte i den forbindelse Y’s redegørelse af 17. august 2010. Der blev samtidig givet frist for betaling af gælden, der nu udgjorde 5.046,49 kr., til 5. oktober 2010.

I e-mail af 7. oktober 2010 skrev klager til indklagede, at hun var klar til at få ”sagen ud af verden”. Hun bad samtidig om at få forlænget fristen for betaling et par dage, idet hun ønskede oplyst, hvorfor gælden nu udgjorde 5.046,49 kr., når der senest den 18. marts 2010 fra Y side den 18. marts 2010 var opkrævet 4.046,12 kr. I brev af 11. oktober 2010 orienterede indklagede om de inkassoomkostninger, gebyrer og renter, der var påløbet.

I brev af 20. oktober 2010 skrev klager bl.a. følgende til indklagede:

”[...]

Det fremgår af dokumentation, at skyldige domæneomkostninger (faktura 159662 af 31.8.2006) er stilet til CVR[...]. Dette selskab hedder [X] og er hjemmehørende på [adresse]. Jeg har intet at gøre med dette selskab. Det er indlysende, at fakturaer, der ikke er stilet til mig, ikke bliver betalt.

Den 2.11.2009 beder jeg om genåbning af domænet og faktureres herfor. Denne fakturering er gentagne gange pr. telefon bestridt overfor [Y] under henvisning til, at der øjensynligt er en dobbeltfakturering jvf. mit brev af 12.8.2010.

I Deres brev af 24.9.2010 refereres til en skrivelse fra Deres klient. Jeg konstaterer, at den vedlagte skrivelse fremtræder som et udateret og ikke underskrevet dokument på neutralt papir. Enhver kan dermed have udarbejdet det. Med det forbehold antager jeg dog, at dokumentet kommer fra [Y].

Sagsfremstillingen er mangelfuld, idet der ikke gøres rede for, at den oprindelige faktura 159662 er stilet til et andet CVR nummer. Derfor er dette gældsforhold uden relevans for min virksomhed.

Det er korrekt, at [Z] den 2.11.2009 har accepteret en 'restore fee' på 160,- Euro. (det bemærkes, at denne mail ikke var vedlagt Deres brev – den er efterfølgende fremskaffet direkte fra [Z]).

Faktura 199627 dækker 'restore fee' samt domænefornyelse. Denne er to gange anført med samme tekst/periode. Det er dette forhold jeg gentagne gange har reklameret over uden, at [Y] har reageret. Imidlertid må jeg forholde mig til fakturateksten, som ikke kan misforstås. Endvidere er perioden forud for 'restore' dato mig uvedkommende jf. ovenstående.

[...]

Jeg kan derfor udelukkende acceptere fornyelsesafgift for perioden 03.11.09 – 02.11.11 i alt kr. 899,00 ekskl. moms.

Jeg konstaterer følgende i Deres sagsbehandling:

På trods af at jeg i mit brev af 12.8.2010 bestrider kravet med henvisning til tidligere indsigelser, formel fejl i rykkerskrivelse fra [Y] samt angivelig dobbeltfakturering, forholder De Dem på ingen måde hertil, idet De blot har anerkendt modtagelsen. Som inkassoadvokat må netop formalia omkring udformning af rykkere/inkassovarsel være Deres kernekompetence. Formalia er ikke i overensstemmelse med 'Bekendtgørelse om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling § 3'.

Det er tydeligt ud fra den ovennævnte 'dokumentation' fra [Y], at det oprindelige forhold/fakturaer er fremsendt til et andet CVR nummer end mit. Dette har De ikke registreret, hvilket er udtryk for manglende sagsbehandling /stillingtagen til kravet og viser ligeliges, at De på ingen måde forholder Dem til Deres klient fastholdelse af kravet.

Der redegøres i Deres brev af 24.9.2010 for grundlaget for, at kravet fra Deres side er øget med ca. kr. 1.000,00.

På den baggrund er det min klare opfattelse:

[Y]krav kan opgøres til kr. 1.200,00 (restore fee) samt kr. 899,00 (fornyelse 2 år) i alt kr. 2.099,99 ekskl. moms. Inkassoomkostninger afvises da formalia ikke er overholdt.

Deres sagsbehandling strider imod god advokatskik, idet der ikke er foretaget nogen realitetsvurdering af den fremsendte dokumentation fra [Y] eller mine indsigelser i mit brev af 12.8.2010 – særligt manglende formalia i rykkerskrivelse henset at dette specifikt er nævnt i følgemail samt manglende stillingtagen til Deres klient fastholdelse af krav.

Som følge heraf fremsendes nu en klage til advokatankenævnet over Deres praksis. Da selskabet har adressesammenfald med inkassoselskabet[A] kan jeg orientere Dem om, at der med hensyn til dette selskab vil blive indgivet klage til Rigspolitiet.

Jeg skal bede Dem om – inden 8 dage fra d.d. – bekræfte, at De nu afslutter sagen og meddeler Deres klient[Y], at der ikke er grundlag for en inkassosag, da formalia i rykkerskrivelser ikke er overholdt. Kopi heraf skal tilstiles mig. Såfremt De måtte være uenig heri, skal jeg bede Dem begrunde dette med henvisning til gældende lovgivning, eventuelle offentligjorte domme samt retningslinjerne for god advokatskik og god inkassoskik. Dokumentation skal vedlægges.

[...].”

Klager indgav samtidig klage til Advokatnævnet, der modtog klagen den 21. oktober 2010. Af klagen fremgik bl.a. følgende:

”[...]

Jeg mener at [indklagede]ikke overholder god advokatskik i relation til en inkassosag mod mig. Jeg vedlægger mit brev af 20/10/2010 til[indklagede], hvoraf alle klagepunkter fremgår.

Såfremt det ønskes fremsender jeg gerne dokumentation i form af fakturaer, rykkerskrivelser mv.

[...].”

Advokat indklagede bekræftede i brev af 22. oktober 2010 modtagelsen af klagers brev af 20. oktober 2010 over for klager. Over for Advokatnævnet har indklagede oplyst, at klagers brev på grund af klagerne til Advokatnævnet og Rigspolitiet ikke er besvaret.

Advokatnævnets sekretariat foretog den 25. oktober 2010 høring af indklagede i anledning af klagen, der den 17. november 2010 bl.a. svarede følgende:

”[...]

Som det fremgår af ovenstående redegørelse, mener jeg ikke at have foretaget fejl, idet klagers indsigelser er besvaret mit brev af 24. september 2010. Jeg skal derfor tillade mig at foreslå, at sagen afvises som åbenbar ubegrundet.”

Med brevet, der var underskrevet af advokat A på indklagedes vegne, blev fremsendt kopi af korrespondance i sagen. Der blev dog ikke fremsendt kopi af fakturaer eller rykkeskrivelser i sagen, bortset fra A’ brev af 30. juni 2010 og indklagedes brev af 15. juli 2010.

Advokatnævnet traf den 16. marts 2011 afgørelse om afvisning af klagen, idet Advokatnævnet ikke fandt, at indklagede havde overtrådt god advokatskik.

Ved brev af 28. november 2012 til Advokatnævnet bad klager om, at sagen blev genoptaget. Af brevet fremgik bl.a. følgende:

”[...]

Parallelt med klagen over advokatfirmaet [A]klagede jeg til Rigspolitiet over inkassoselskabet [A]. Klagepunkterne var de samme – nemlig manglende overholdelse af formalia mht. udformning af rykkeskrivelser samt overtrædelse af god advokatskik.

Adv. [A] afviser i brev af 17. december 2010 til Advokatnævnet, at der er begået fejl eller sket overtrædelse af god advokatskik.

Jeg har nu modtaget vedlagte brev fra Rigspolitiet dateret 20. november 2012. Af dette følger, at i brev af 10. februar 2012 til Rigspolitiet bekræfter advokat [A] at god advokatskik ikke er overholdt i[A] .

Det er interessant, at Advokatnævnet kommer til et andet resultat end Rigspolitiet. I den dokumentation jeg tidligere har forelagt Advokatnævnet, fremgår det tydeligt, at '[Y]’ rykkeskrivelser ikke indeholder vejledningen om, at oversendelse til inkasso vil medføre øgede inkassoomkostninger – et resultat som adv. [A] på vegne af [indklagede] nu også kommer frem til. Det virker betænkeligt, at Advokatnævnet øjensynligt ikke har foretaget nogen realitetsvurdering af den fremsendte dokumentation fra [Y] fra [A] eller mine indsigelser i e-mail til [indklagede] af 12. august 2010 – særligt da jeg baserer min klage på de manglende formalia i rykkeskrivelser. Havde såvel [indklagede] og Advokatnævnet gjort sig den

ulejlighed at kaste blot et enkelt blik på rykkerskrivelserne, ville man med det samme have konstateret, at de ikke er korrekt udformede.

Jeg kan oplyse, at i henhold til Advokatnævnets egen nævnspraksis punkt 5 er 'Inkasso uden forudgående korrekt påkravsskrivelse' i strid med god advokatskik. Da advokat [A] ubetinget anerkender, at formalia i udformning af rykkerskrivelser ikke er overholdt, erkender advokat [A] dermed, at god advokatskik/inkassoskik ikke er overholdt.

Jeg antager, at Advokatnævnet på denne baggrund nu genåbner sagen og kommer til samme resultatet som Rigspolitiet – et resultat som advokat [A]i sagens natur ikke hverken kan eller vil bestride. Sagen er jo ikke ubetydelig, idet [indklagede] øjensynligt rutinemæssigt overtræder god advokatskik jvf. Advokatnævnets kendelse nr. af 23. februar 2012.

[...].”

Med brevet var vedlagt kopi af brev af 20. november 2012 fra Rigspolitiet til X. Af brevet fremgik bl.a. følgende:

”[...]

Rigspolitiet har fra advokat [A] modtaget brev af 10. februar 2012, hvori advokaten på vegne af W besvarer Deres klage af 21. oktober 2012.

[...]

Ydermere fremgår det, at både kreditor og W beklager, at kreditors rykkerskrivelser af 16. maj og 26. august 2007 ikke indeholdt et korrekt inkassovarsel.

[...].”

Advokatnævnets sekretariat foretog ved brev af 4. januar 2013 høring af indklagede i anledning af anmodningen om genoptagelse. Sekretariatet bad i den forbindelse indklagede om at fremsende kopi af fakturaen af 31. august 2006 med efterfølgende rykkerskrivelser samt fakturaen af 18. november 2009 med efterfølgende rykkerskrivelser.

I brev af 15. januar 2013 til Advokatnævnet meddelte advokat [A], at sagen burde afvises i medfør af retsplejelovens § 147b, stk. 2. Advokat [A] oplyste desuden, at

Advokataktieselskabet A havde forlagt sagen og derfor ikke var i besiddelse af sagsakter.

Advokatnævnets sekretariat bad herefter ved brev af 14. februar 2013 klager om at fremsende de nævnte fakturaer og rykkerskrivelser.

Advokat A fastholdt i brev af 18. februar 2013, at sagen burde afvises som forældet, idet den eneste nye oplysning i sagen var, at [A] for så vidt angik rykkerskrivelserne fra 2007 over for Rigspolitiet og klager havde beklaget, at formalia ikke var overholdt. Advokat A bemærkede desuden, at klagen fra 2010 vedrørte fakturaen fra 2009 og det efterfølgende forløb.

Ved brev af 18. februar 2013 til Advokatnævnet fremsendte klager kopi af akter fra sagen, herunder faktura nr. 199627 af 18. november 2009 og rykkerskrivelser af 26. januar og 18. marts 2010.

Af fakturaen af 18. november 2009 fremgik, at der blev opkrævet 1.200 kr. i ”konsulenttjenester”. Herudover blev der to gange opkrævet 899 kr. for ”Fornyelse af domæne [x].com”. Abonnementsperioden var begge gange angivet til 3. november 2009 til 2. november 2011. I alt blev der opkrævet 3.747,50 kr. inkl. moms.

Rykkerskrivelsen af 26. januar 2010 indeholdt bl.a. følgende oplysninger:

”[...]

Vi gør opmærksom på, at efterfølgende rykkerskrivelser vil blive påført rykkergebyr svarende til kr. 100,00. Derudover foretages renteberegning svarende til 1,5% pr. måned, regnet fra forfaldsdato.

[...].”

Af rykkerskrivelsen af 18. marts 201, hvor der var tillagt det skyldige beløb 100 kr. i ”additional fee”, fremgik bl.a. følgende:

”[...]

Såfremt vi ikke modtager vort tilgodehavende senest 10 dage fra dato for denne skrivelse, vil fordringen uden yderligere varsel blive overdraget til inkasso.

[...].”

Advokat A har i e-mail af 13. marts 2013 meddelt, at han ikke har bemærkninger til klager brev af 18. februar 2013.

Klager har efterfølgende ved brev af 10. april 2013 fremsendt Rigspolitiets afgørelse af 14. marts 2013, hvoraf det fremgik, at Rigspolitiet fandt, at A havde opkrævet inkassoomkostninger i strid med inkassolovens § 9, idet Y rykkerskrivelse af 16. maj og 29. august 2007 ikke indeholdt varsling om, at det skyldige beløb ville blive overdraget til inkasso uden nærmere angivelse af, at dette ville medføre yderligere inkassoomkostninger.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klager har påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved ikke i forbindelse med inkassosagen at påse, at fakturaerne opfyldt kravene i inkassolovgivningen og ved ikke i forbindelse med inkassosagen at forholde sig til de indsigelser, som hun fremkom med.

Klager har for så vidt angår spørgsmålet om genoptagelse henvist til, at inkassosagen i 2009 også vedrørte fakturaerne og rykkerne fra 2006 og 2007, og at Rigspolitiet i relation til dette forløb har truffet afgørelse om, at A handlede i strid med inkassolovgivningen, hvilket bør have betydning for Advokatnævnets vurdering af indklagedes behandling af samme forløb.

Indklagede:

Indklagede har påstået afvisning af sagen og har i den forbindelse henvist til, at der ikke er sket overtrædelse af reglerne i relation til inkassosagen i 2009.

Advokat A har på vegne af indklagede for så vidt angår spørgsmålet om genoptagelse af sagen påstået anmodningen om genoptagelse afvist under henvisning til, at sagen er forældet, jf. retsplejelovens § 147 b, stk. 2. Advokat A har i den forbindelse gjort gældende, at hensynet bag bestemmelsen i retsplejelovens § 147 b, stk. 2, er at sikre advokatens berettigede interesse i ikke at blive mødt af kritik for forhold, der ligger mere end 1 år tilbage i tiden.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Nævnet har besluttet at genoptage sagen. Nævnet har ved beslutningen om at genoptage sagen lagt vægt på, at klager nu har fremlagt kopi af faktura 199627 af 18. november 2009 samt rykkerskrivelser af 26. januar og 18. marts 2010. Den nævnte faktura og de efterfølgende rykkerskrivelser, der ikke forelå for nævnet ved afgørelsen af 16. marts 2011, ligger til grund for indklagedes behandling af inkassosagen fra den 15. juli 2010.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Det lægges til grund, at indklagede, da han påtog sig inkassosagen, var bekendt med, at der var fremsendt flere rykkerskrivelser fra Y til X, ligesom inkassobureauet A havde været inddraget i sagen. Derimod er det ikke godtgjort, at indklagede skulle være bekendt med de telefoniske henvendelser, som klager oplyser, at hun har rettet til Y.

Advokatnævnet finder, at indklagede på den baggrund kunne lægge til grund, at kravet – om end det var ubetalt – var ubestridt, da han tog det til inkasso.

Ved brev af 12. august 2010 gjorde klager indsigelser direkte over for indklagede. Det er ikke i sig selv i strid med god advokatskik at føre en inkassosag vedrørende et bestridt krav, men advokaten har da en forpligtelse til at vurdere kravets berettigelse, før sagen fortsættes.

Kravet til advokatens undersøgelse af fordringen afhænger af sagens konkrete omstændigheder, herunder kravets karakter og advokatens kendskab til og samarbejde med kreditor.

Under henvisning til, at klager i brevet af 12. august 2010 gjorde indsigelser mod selve berettigelsen af kravet, herunder indholdet af aftalen omkring genoprettelse af domænet samt eventuel dobbeltfakturering, finder Advokatnævnet imidlertid, at indklagede ved blot at fremsende Y bemærkninger vedrørende indsigelserne til klager uden selv at forholde sig til dem og ved herefter at fortsætte sagen, har tilsidesat sin pligt til at vurdere kravets berettigelse.

Indklagede findes på den baggrund at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Indklagede opkrævede ved brevet af 15. juli 2010 hovedstolen på 3.747,50 kr., renter på 191,17 kr., rykkegebyr på 100 kr., inkassogebyr på 100 kr. samt inkassoomkostninger på 850 kr.

Af rentelovens § 9 a, stk. 1, fremgår, at fordringshaveren kan kræve, at skyldneren betaler fordringshaverens rimelige og relevante omkostninger ved udenretlig inddrivelse af fordringen, medmindre forsinkelsen med betalingen ikke beror på skyldnerens forhold.

Af § 3, stk. 1, i bekendtgørelsen om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling fremgår, at det er en betingelse for at opkræve inkassoomkostninger, at der forinden opkrævningen er sendt en rykkerskrivelse til skyldneren med angivelse af, at manglende betaling inden en frist på mindst 10 dage fra afsendelsen af rykkerskrivelsen vil kunne medføre, at der pålægges yderligere inddrivelsesomkostninger, og at det i øvrigt har været relevant at anmode den pågældende inkassator om at inddrive fordringen.

Det fremgår af de nu fremlagte rykkerskrivelser af 26. januar og 18. marts 2010, at de ikke indeholder oplysninger om, at der ville kunne pålægges yderligere inddrivelsesomkostninger, hvis beløbet ikke blev betalt inden udløbet af fristen, og at oplysningen heller ikke fremgår af A inkassobrev af 30. juni 2010. Indklagede har derfor i brevet af 15. juli 2010 opkrævet inkassoomkostningerne i strid med § 3, stk. 1, i bekendtgørelsen om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at indklagede også i denne sammenhæng har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet pålægger i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, indklagede en bøde på 10.000 kr.

Sanktionen gives til dels som en tillægssanktion, jf. princippet i straffelovens § 89, idet indklagede siden tidspunktet for sagsbehandlingen i denne sag i 2010, 2011 og 2012 er pålagt flere bøder for tilsidesættelse af god advokatskik.

Indklagede kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Indklagede pålægges en tillæggsbøde på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Jon Stockholm